

TEKSTEN

CLORI, MIA BELLA CLORI

Recitativo

Clori, mia bella Clori,
 lungi da te, che sei dolce
 d'ogni mio ben cagione amata,
 quest'alma sventurata,
 come viver potrà?
 Se sol da quelle luci
 del volto tuo, serene e belle,
 prende il misero cor grato alimento,
 come lungi starò,
 senza che mi dia morte il mio tormento?

Aria

Chiari lumi, voi che siete
 il mio fato, rispondete,
 senza voi viver potrò?

Voi ch'il duol mio non gradite,
 zèg maer pietosi un sì mi dite,
 ma il mio cor teme di no.

Recitativo

Temo ma pure io spero,
 bella, di non morir,
 che quello stesso pensier
 che mi tormenta, mi dice ancor:
 Se il bel sembiante impresso
 porti della tua Clori in mezzo al petto,
 l'alta virtù del tuo costante affetto,
 ovunque il piè s'aggiri,
 farà che quella in ogni oggetto miri.

Aria

Ne' gigli e nelle rose,
 cara, le tue vezzose
 sembianze io mirerò.

Nel sole e nelle stelle
 delle tue luci belle,
 l'imago adorerò.

Recitatief

Chloris, mijn mooie Chloris,
 hoe ver van jou, jij die zo zoet bent,
 geliefde oorzaak van al mijn welbevinden,
 zal mijn beklagenswaardige ziel
 kunnen overleven?
 Als mijn armzalig hart enkel uit het licht
 van je ogen, die zo helder en zo mooi zijn,
 voedsel krijgt. Hoe zou ik dan ver van je
 kunnen blijven, zonder dat mijn kwelling
 tot mijn dood leidt?

Aria

Heldere ogen, jullie die
 mijn lot zijn, geef antwoord,
 zou ik zonder jullie kunnen leven?

Jullie die mijn klacht niet waarderen,
 zeg maar eens een barmhartig 'ja'
 ook al vreest mijn hart een 'nee'.

Recitatief

Ik ben bang en toch hoop ik,
 o mijn schone, dat ik niet sterven zal,
 want dezelfde gedachte
 die mij kwelt, zegt ook nog:
 als je het mooie aangezicht van je Chloris
 midden in je hart gegrift draagt,
 zal de verheven deugd van je constante
 liefde, waar je dan ook naartoe gaat, ervoor
 zorgen dat je haar ziet in elk voorwerp.

Aria

In de lelies en in de rozen,
 o mijn liefste, zal ik je bevallige
 uiterlijk bewonderen.

In de zon en in de sterren
 zal ik het beeld
 van je mooie ogen aanbidden.

Recitativo

Non è però che non molesta e grave,
lontananza sì dura, abbia l'alma a soffrire,
che quel piacer soave,
di cui parte si perde,
perdere non si può senza martire.

Aria

Mie pupille,
se tranquille
foste un giorno,
or v'invito a lacrimar.

Nè sarete
mai più liete
se non torno
Clori vaga a rimirar.

Recitativo

Tu, nobile alma, intanto,
se hai pietà del mio pianto,
figlio insieme d'amore e gelosia,
quella parte che mia è nel tuo sen,
poichè tuo servo io fui,
serba tutta per me, negala altrui.

Aria

Di gelosia il timore
dice all'amante core,
che non sarai fedel,
ond'io, tra gelo e foco,
mi struggo a poco a poco
per mio destin crudel.

Recitatief

Maar mijn ziel heeft niet zo'n zware
en harde afwezigheid te verduren
gekregen als dat zoete genot,
dat men deels verliest,
en men kan dat niet verliezen zonder pijn.

Aria

O mijn ogen
Als jullie ooit een dag zorgeloos
geweest zijn,
nu spoor ik jullie aan om te wenen.

En jullie zullen
nooit meer blij zijn
als ik mijn bevallige Chloris
niet meer zal terugzien.

Recitatief

Jij, edele ziel,
als je medelijden hebt met mijn gewezen,
dat uit liefde en jaloezie voortkomt,
bewaar dan geheel voor mij, en ontzeg
het anderen, dat deel van je hart dat mij
toebehoort, aangezien ik je dienaar was.

Aria

De vrees uit jaloezie
zegt tegen het liefhebbende hart,
dat jij niet trouw zal zijn,
waardoor ik, tussen ijs en vuur,
door mijn wrede lot,
beetje bij beetje verteerd word.
[LJB]

ARMIDA ABBANDONATA

Accompagnato

Dietro l'orme fugaci
del guerrier, che gran tempo
in lascivo soggiorno ascoso area,
Armida abbandonata il piè movea;
e poi che vide al fine
che l'oro del suo crine,
i vezzi, i sguardi, i preghi,
non han forza che leghi
il fuggitivo amante,
fermò le stanche piante,
e affissa sopra un scoglio,
calma di rio cordoglio
a quel leggiadro abete,
che il suo ben le rapia,
le luci affisse,
piangendo e sospirando così disse:

Aria

Ah! crudele, e pur ten vai,
e mi lasci in preda al duolo,
e pur sai che sei tu solo
il diletto del mio cor.

Come, ingrato, e come puoi
involare a questo sen,
il seren de' lumi tuoi
se per te son tutta ardor?

Recitativo

Per te mi struggo, infido,
per te languisco, ingrato:
ah! pur lo sai che sol da tuoi bei rai
per te piagato ho il seno,
e pur tu m'abbandoni,
infido amante.

Accompagnato

O voi, dell'incostante
e procelloso mare
orridi mostri,
dai più profondi chiostri
a vendicarmi uscite,
e contro quel crudel
incrudelite.
Sì, sia vostro il vanto

Accompagnato

In het vluchtige spoor van
de krijger die zij lang in haar wellustig
onderkomen had laten schuilen,
richtte Armida, verlaten en alleen,
haar schreden; en toen zij dan bemerkte
dat het goud van haar haren,
strelingen, blikken, gebeden
de kracht misten haar vluchtende
minnaar aan zich te binden,
hielden haar moede voeten stil,
en leunend op een rots,
vol van smartelijk leed,
wendde zij de ogen
naar de sierlijke spar
die haar haar lief ontnam.
Tranen plengend en zuchtend zei ze aldus:

Aria

Ach! wrede, en toch ga je weg
en laat je mij ten prooi aan smart,
en toch weet je dat jij alleen
het genot bent van mijn hart.

Hoe, ondankbare, hoe dan kun je
deze boezem het serene
van jouw ogenlicht ontstelen,
als ik voor jou een en al vlam ben?

Recitativo

Om jou verga ik, ontrouwe.
Om jou kwijn ik, ondankbare.
Ach! je weet toch dat alleen jouw schone
ogengloed mijn gemoed heeft verwond,
en toch verlaat je mij,
ontrouwe minnaar.

Accompagnato

O gij, van de onbestendige
en stormachtige zee,
gruwzame monsters,
treedt uit uw allerdiepste
kluizen om mij te wreken,
en toont u geen erbarmen
voor de onbarmhartige.
Ja, ja, laat het uw eer zijn

e del vostro rigore,
 un mostro lacerar
 di voi maggiore.
 Onde, venti, che fate,
 che voi nol sommergete?
 Ah, no! Fermate!

Aria

Venti, fermate, sì,
 nol sommergete, no,
 è ver che mi tradi,
 ma pur l'adoro.

Onde crudeli, no,
 non l'uccidete.
 È ver che mi sprezzò
 ma è il mio tesoro.

Recitativo

Ma che parlo, che dico?
 Ah, ch'io vaneggio;
 e come amar potrei un traditore,
 infelice mio core?
 Rispondi, o Dio, rispondi!
 Ah, che tu ti confondi,
 dubbioso e palpitante,
 vorresti non amare
 e vivi amante.
 Spezza quel laccio indegno,
 che tiene avvinto ancor gli affetti tuoi.
 Che fai, misero cor?
 Ah, tu non puoi!

Aria

In tanti affanni miei
 assistimi almen tu,
 Nume d'amore.

E se pietoso sei,
 fa ch'io non ami più
 quel traditore.

en gelijk aan uw strengheid
 een monster te verscheuren
 groter dan u.
 Golven, winden, wat doet u,
 dat u hem niet laat zinken?
 - Ach, nee, houd op!

Aria

Winden, ja, houdt ermee op,
 laat hem niet zinken;
 inderdaad, hij verraadde mij,
 maar toch aanbid ik hem.

Meedogenloze golven, nee,
 doodt hem niet;
 inderdaad, hij verachtte mij,
 maar hij is mijn schat.

Recitativo

Maar wat praat ik, wat zeg ik?
 Ach! wat ijl ik;
 hoe zou ik een verrader kunnen minnen,
 mijn ongelukkig hart?
 Geef antwoord, o God, antwoord.
 Ach! wat ben je in de war,
 weifelmoedig en trillend;
 je zou niet willen liefhebben
 en hebt steeds lief.
 Breek de onwaardige band die nog altijd
 jouw genegenheid omstrengeld houdt.
 Wat doe je, ellendig hart?
 Ach nee, je kunt het niet.

Aria

In mijn diepste nood,
 sta jij mij dan bij,
 O god van liefde.

En als je voor mij deernis voelt,
 zorg dat ik niet meer houd
 van die verrader.
 [EdK]